

Eindversl. der Comm. van Rapp. over het ontwerp van wet tot vaststelling van hoofdstuk VII B der Staatsb. voor 1902. (2)

§ 7. *Verschillende punten.*

a. *Bureau Personeel en Materieel.* Ondergeteekende vernam met voldoening, dat vele leden zich konden vereenigen met de voorgestelde nieuwe inrichting van de afdeling Personeel bij het Departement, waarbij de chef van den staf aan het hoofd dier afdeling gesteld zal worden.

Zooals reeds in de Memorie van Antwoord aan de andere Kamer werd medegedeeld is ondergeteekende niet van gevoelen, dat de directeur van scheepsbouw steeds onvoorwaardelijk chef van de afdeling Materieel behoort te zijn; het ligt nochtans niet in zijn voornemen deze functie voor het tegenwoordige aan eenige andere autoriteit op te dragen, aangezien de wijze, waarop de betrekking thans vervuld wordt hem daartoe allerminst aanleiding geeft.

b. *Jeneververstreking aan boord.* Uit de op de aangeduide plaats van de Memorie van Antwoord op het Voorloopig Verslag der Tweede Kamer gebezigde woorden mag geenszins de gevolgtrekking worden gemaakt dat nooit eene andere opwekking, dan een oorlam, aan de bemanning van 's Rijks schepen wordt gegeven. Veeleer mag uit de voorlaatste alinea besloten worden tot eene zooveel mogelijke beperking van het verstrekken van jenever.

Ingevolge art. 78 van de Instructie voor de commandeerende officieren van Harer Majesteit oorlogsschepen, (Hoofdstuk IV, Tweede Deel der Verordeningen van de Koninklijke Nederlandsche Zeemacht) is de commandant gemachtigd om bij slecht weder of bij buitengewone werkzaamheden, koffie met de bijbehoorende suiker te doen verstrekken, van welke bevoegdheid steeds een ruim gebruik wordt gemaakt.

c. *Territoriale wateren.* Teneinde tot eene vaststelling van de beide grenzen der territoriale zee met onze daarbij betrokken bureaen Pruisen en België te geraken zijn, met bepaalde voorstellen als grondslag, met beide Regeeringen onderhandelingen betreffende die aangelegenheid geopend, waarop echter nog niets naders werd vernomen.

Eerst nadat die grenzen definitief vastgesteld zijn, kan tot het in kaart brengen der territoriale wateren worden overgegaan.

d. *Loodswezen.* Een onderzoek heeft uitgemaakt, dat de schepen welke te IJmuiden bij slecht weer zonder loods zijn binnen gekomen en in de buitenhaven aan den grond zijn geloopen, ten gevolge van zwaar stormweer en hooge zee buitengaats niet beloodst konden worden. Door deze weersomstandigheden verkeerden de kotters, welke zich nog buitengaats bevonden in de onmogelijkheid eene sloep uit te zetten, om een loods af te geven, terwijl het enkele malen voorkwam, dat vanwege het hevig stormweer zelfs het dienstdoende stoomloodsvaartuig niet naar buiten kon stoomen. Eenmaal kwam het voor, dat een schip door het stoomloodsvaartuig niet kon worden bediend, omdat dit vaartuig reeds bezig was een ander schip voor te stoomen.

De Minister van Marine,

KRUYD.

De Commissie van Rapporteurs heeft gemeend met de mededeeling van dit Antwoord aan de Vergadering haar Eindverslag te kunnen sluiten.

Vastgesteld 24 Januari 1902.

VAN NIEROP.

VAN ALPHEN.

MEINESZ.

'T HOOFT.

SCHIMMELPENNINCK VAN DER OIJDE.

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPORTEURS
over het ontwerp van wet tot vaststelling van hoofdstuk
VII B der Staatsbegroting voor het dienstjaar 1902. (2)

Nadat het Voorloopig Verslag der Commissie aan de Regeering was medegedeeld, is van haar ontvangen de navolgende

MEMORIE VAN ANTWOORD.

§ 1. *Herziening van de belastbare opbrengst der gebouwde eigendommen.* De blijkens het Voorloopig Verslag in ééne afdeling gemaakte opmerking, dat in de wetgeving op de grondbelasting, voor zooveel de landbouwschuren en bergplaatsen betreft, na de wet van 1870, eene reeks van fouten zou zijn gemaakt, moet de ondergeteekende in het midden laten, wijl de wet van 2 Mei 1897 (*Staatsblad* n°. 124) niet is teruggekomen op het bepaalde bij art. 32 van die van 22 Juli 1873 (*Staatsblad* n°. 116).

Intusschen wil hij wel erkennen, uit hetgeen hem door de ingediende adressen en van andere zijde is bekend geworden, den indruk te hebben verkregen, dat de wet van 1897 op dit punt wijziging behoeft voordat kan worden overgegaan tot vaststelling van het percentage van heffing volgens art. 36. Of die indruk juist is en van welken aard dan die wijziging zou moeten zijn, kan echter eerst blijken als de uitkomsten der bovengemelde herziening vaststaan en het verslag zal zijn ingekomen van de hoofdcommissie aan wie de leiding der herziening is opgedragen. Ook hij hoopt, dat dan eene regeling moge worden gevonden die in alle opzichten zal voldoen, en die de moeilijkheden zal ondervangen welke in verband met de draagkracht der belastingschuldigen bij de berekening der vermogensbelasting en ten aanzien van de heffing van provinciale en gemeentelijke opcenten, worden gevreesd. Vooralsnog meent de ondergeteekende dus, bij gebreke van de onmisbare gegevens omtrent de te treffen regeling zelve, geen nadere meening te moeten uitspreken.

§ 2. *Personeele belasting.* Het wetsontwerp houdende gedeeltelijke herziening der wettelijke bepalingen omtrent de personeele belasting zal eerlang weder worden ingediend. Uit de daarin gebrachte veranderingen zal tevens blijken om welke reden het door de Regeering is ingetrokken en in hoever gevolg is kunnen gegeven worden aan de in het Voorloopig Verslag en vroeger gemaakte opmerkingen.

§ 3. *Vermogensbelasting.* Aan het Departement van Financiën zijn geene gegevens voorhanden, die in staat stellen tot het geven van een antwoord op de hier gestelde vraag. De in het Voorloopig Verslag gemaakte opmerking heeft intusschen aanleiding gegeven tot het instellen van een desbetreffend ambtelijk onderzoek.

§ 4. *Wet op het recht van successie.* Het is aan het Departement van Financiën niet gebleken, dat vele beschikkingen, welke eigenlijk legaten zijn, in levensverzekeringscontracten vermeld worden. En het is ook onwaarschijnlijk dat dit het geval zou zijn.

Hoewel tegen het denkbeeld om de uitkeeringen op polissen van levensverzekering, bij het overlijden van den nemer verschuldigd, niet langer vrij te stellen van successierecht, principieel bezwaren zijn aan te voeren, erkent de ondergeteekende dat het zich ook zeer goed laat verdedigen. Inderdaad schijnt het vreemd dat vermogensvermeerdering ten gevolge van die uitkeeringen vrij blijft van eene belasting, die bijna zonder andere uitzondering alle uit overlijden verkregen vermogensvermeerdering treft.

Maar de zaak vooral uit een practisch oogpunt beschouwende, bespeurt men dat het wenschelijk is, den bestaanden toestand te handhaven.

Niet zelden is de premie betaald door hen aan wie de uitkeering na overlijden moet geschieden; het gaat niet aan hen successierecht te laten betalen over een kapitaal dat zij als het ware zelf hebben bijeengebracht.

Wanneer uitkeeringen van kapitaal worden getroffen door het successierecht, dan is er geene reden om lijfrenten en pen-

Eindversl. der Comm. van Rapp. over het ontwerp van wet tot vaststelling van hoofdstuk VIII der Staatsbegroting voor 1902.

sioenen aan weduwen en weezen van ambtenaren en dergelijke vrij te laten. Het behoeft nauwelijks opgemerkt te worden dat voor de betaling der belasting van deze lijfrenten en pensioenen veelal niet het noodige geld in den boedel zou aanwezig zijn.

Ontduiking van het successierecht wegens uitkeeringen van levensverzekeringen bij overlijden van den nemer is vrij gemakkelijk en moeielijk door praktische wetsbepalingen te ondervangen.

Deze overwegingen, gevoegd bij de argumenten in het Voorloopig Verslag tegen het aangeprezen denkbeeld aangevoerd, weêrhouden den ondergeteekende van het voorstellen eener wetswijziging in dien geest.

§ 6. *Bescheiden betreffende de geldmiddelen.* Staking van de uitgaaf van dit werk acht de ondergeteekende niet raadzaam. Uitvoerige opgaven als daarin worden opgenomen, hebben voor fiscale doeleinden haar nut.

Dat de inrichting van de „bescheiden” voor verbetering vatbaar is, wordt intusschen geenszins ontkend. Het maakt een punt van overweging uit enkele opgaven, die veilig gemist kunnen worden, door nieuwe opgaven van grooter waarde te vervangen en de geheele inrichting aan een herziening te onderwerpen.

De ondergeteekende is voornemens dienaangaande en in het algemeen aangaande de vraag wien de bewerking der statistiek behoort te worden of te blijven opgedragen om haar het meest aan haar doel te doen beantwoorden, in nader overleg te treden met de Centrale Commissie voor de Statistiek.

De Minister van Financiën,

HARTE VAN TECKLENBURG.

De Commissie van Rapporteurs heeft gemeend met de mededeeling van dit Antwoord aan de Vergadering haar Eindverslag te kunnen sluiten.

Vastgesteld 25 Januari 1902.

GLEICHMAN.

VAN WELDEREN RENGERS.

SASSEN.

RUTGERS VAN ROZENBURG.

RAHUSEN.

AANWIJZING VAN MISSTELLINGEN in het Voorloopig Verslag der Commissie van Rapporteurs over het ontwerp van wet tot vaststelling van het VIIde hoofdstuk B der Staatsbegroting voor het dienstjaar 1902. (2)

Op blad. 1, 2de lid van § 1, regel 2, staat: „meer”; lees: „weer”.

In den 7den regel van hetzelfde lid, staat: „1879”; lees: „1897”.

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPORTEURS over het ontwerp van wet tot vaststelling van hoofdstuk VIII der Staatsbegroting voor het dienstjaar 1902. (2)

Nadat het Voorloopig Verslag der Commissie aan de Regeering was medegedeeld, is van haar ontvangen de navolgende

MEMORIE VAN ANTWOORD.

Naar aanleiding van het gestelde in het Voorloopig Verslag, heeft de ondergeteekende de eer het volgende mede te deelen:

Algemeene beschouwingen.

§ 1. *Optreden van den Minister.* Met de grootste waardeering is door den ondergeteekende kennis genomen van de mededeeling, dat vele leden zijn optreden met genoegzamen had den gezien, en dat zij ook na zijne critiek op de legerwetten, met het oog op de daarin aangebrachte wijzigingen, zijn optreden geoorloofd en verklaarbaar achtten.

Erkentelijk voor hetgeen verder hier ter plaatse ten aanzien van zijn persoon is gezegd, herhaalt hij gaarne de in de andere Kamer gegeven verzekering, dat hij met ernst zal streven naar eene loyale uitvoering der legerwetten, terwijl hij vertrouwt daarbij in 's lands belang op den onmisbaren steun der Staten-Generaal te mogen rekenen.

§ 2. *Nieuwe legerwetten.* Ten aanzien van de nieuwe legerwetten staat de ondergeteekende aan de zijde der leden, die in hare totstandkoming eene verbetering zien van blijvende waarde, en deelt hij ook in het gevoel van hen die het niet in 's lands belang achtten, tegen de met zooveel strijd tot stand gekomen regeling te reageeren. Immers door de grootere sterkte van het jaarlijksch contingent zoowel als door den langeren duur van den diensttijd zal de zoo hoog noodige uitbreiding der legersterkte, waarnaar reeds zoo vele jaren te vergeefs werd gestreefd, gaandeweg worden verkregen; terwijl voorts door de instelling van eene landweer, enkel bestaande uit in het leger geoefenden, eene legerreserve zal ontstaan, die naar zijne overtuiging degelijker waarborgen van bruikbaarheid schenkt dan de tegenwoordige schutterij.

Al zou hij overigens voor de onbereden wapens aan een langeren eerste-oefeningstijd de voorkeur hebben gegeven, toch meent hij te mogen vertrouwen, dat de duur van de eerste-oefening, zooals die thans in de wet is vastgelegd, niet noodzakelijkerwijze tot onbevredigende resultaten moet leiden, nu bij de behandeling in de Tweede Kamer der Staten-Generaal in het wetsontwerp tot wijziging der militiewet belangrijke verbeteringen zijn aangebracht.

Zoo is door de nieuwe regeling der inlijving van de vervangers voor geneeskundig afgekeurden het voordeel verkregen, dat de opleiding der jongste lichte van een factor van zeer storenden invloed is ontdaan. Verder zal door het onder de wapenen houden van een blijvend gedeelte tot voldoende sterkte worden gezorgd, dat de geregelde gang der eerste opleiding zoo min mogelijk door andere dienstverrichtingen wordt onderbroken. Zoowel hierdoor, als door het volgen van een rationeel opleidingsstelsel zullen, naar hij vertrouwt, de nadeelen worden ontgaan, welke anders aan den thans voor de onbereden wapens vastgestellten eerste-oefeningstijd zouden verbonden zijn.

Wat den landstorm betreft, denkt ondergeteekende eerst zijne krachten te wijden aan de uitvoering van de gewijzigde militiewet en daarna van de landweerwet, waaraan nog veel arbeid zal moeten worden besteed.

Is echter de uitvoering van genoemde wetten voldoende verzekerd, dan zal hij een ontwerp tot regeling van den landstorm doen in gereedheid brengen, waarbij zal zijn te overwegen, in hoeverre uitvoering is te geven aan het denkbeeld, om aan alle weerbare mannen de verplichting op te leggen tot medewerking aan de verdediging des lands.

§ 3. *Uitstel van de verhooging van het contingent.* Blijkens het gestelde in de eerste zinsnede verkeerden de daar bedoelde leden in de meening, als zou de omstandigheid dat de Militiewet 1901 niet op 1 October van dat jaar in werking trad, een gevolg zijn van onvoldoende voorbereiding ter zake.

Ten deze zij verwezen naar de in de tweede zinsnede van § 3 aangehaalde Nota van Toelichting (Stuk n°. 19), waarin de redenen zijn ontvouwd betreffende de wenschelijkheid, zoo